

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Censura Augusti Cæsaris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

si prae ca quaruntur, quid tam absurdum, quam a loqui, quibus non intelligaris, cum maxime cupias intelligi: quid stultius, quam si cum habeas nummos praesentes, aspectos, legitimo caractere impressos, illis per summam levitatem non utaris: sed alios esse sepulchris mortuorum coneris eruere, quos nemo agnoscat, nemo velit, qui modò sapiat, pro legitimis habere: quid tam arrogans quam verba fingere, & velle nouae linguae auctorem atque architectum haberi, quam ne vix quidem ipse intelligas? quid inanius quam metaphoris totam orationem implere, & cum verba sine notionum vel ueluti simulacra, ea nouis subinde imaginibus obfcurare, & quae uimbras umbrarum faceret? Quid denique stolidius quam Pygmaeo caligam Maximini adaptare?

Omnes quotquot fuerant dicendi, scribendi, sentiendi que magistri peritiores, hoc genus aepernati, uno consensu damnarunt.

Censura Antigoni Regis.

Judicium de stylo Antigoni Augusti. Item Plut. in Apoph. Censura styli tumidi condemnatio.

Antigonus Rex prudentissimus, fatuam Rhetorem, nouis & affectatis uerbis utentem, ad aures plebeias remisit: Talis autem fuit eius oratio; *χιονοβόλον η ώρα γενομένη λεπτοθεσταιων επισησε την χερα, Niniigula tompristas exorta herbare seare totam facit regionem.* Cui Antigonus, *οι πατημοι,* inquit, *ως οχλα χειροδμος; Nunquam desines regis auribus uis pro plebeis?*

Censura Augusti Caesaris.

Sueton. in Aug. 86.

Genus eloquendi sequutus est elegans, & temperatum, uitalis sententiarum ineptijs, atque inconcinnitate, & reconditorum uerborum, ut ipse dicit, fortioribus, praecipuamque curam duxit, sensuum animi quam apertissimè exprimere: quod quò facilius esse esset, aut nec ubi lectorem vel auditorem obturbaret, ac moraretur, neque praepositiones uerbis addere, neque coniunctiones sapienter iterare dubitauit, quae detractae afferunt aliquid obscunitatis, etiam gratiam augent; eacozelos, & antiquarios, ut diuerso genere uitiosos, pari studio spreuit.

Mecenatis murepochas concinn.

Exagitabat nonnunquam in primis Mecenatem suum, cuius *μυροβηχης* (ut ait) cincinnos usque quaque persequitur, & imitando per iocum irridet. Sed nec Tiberio parcit, & exoletas, & reconditas uoces aucupanti, M. quidam Antonium, ut insanum increpat,

quasi ea scribentem, quae mirentur potius homines quam intelligant. Deinde iudeus nullum & inconstans in eligendo genere dicendi ingenium eius, addit haec: Tu quae dubitas Cimbérne, Annius, an Veranius Flaccus imitandi sint tibi, ut uerbis, quae C. Sallustius excerpit ex Originibus Catonis, utaris, an potius Ahaeticorum inanibus sententijs, uerborum uolubilitas in nostrum sermonem transferenda, & quadam epistola Agrippinae neptis ingenium collaudans: Sed opus est, inquit, date te operam, ne molestè scribas, aut loquaris.

Censura Apollonii.

Ο γαρ εδθαν επισητην ου διδρα μελωδη, φιλοσφιν η φλεγμανισαν ποιητικους δυνασταν, ουδ αν ηγατε λωτισμενεν, η υπερτακικη υπερτακισαν αηδεις γαρ το υπερ την μελιαν Ατθιδα η γειτ.

Nunquam usurpauit genus dithyrambicè, poetici nominibus ampullatum, neque lenocinantibus uoculis concinsum, & supra Ahaeticorum consuetudinem uenustum.

Censura Dionysii Longini.

Εσικεν ενια το οι δειν, οε τις μαλιστα δσφικαχτοτατον φησε γαρ εταυτες οι μελιβια, επιθε οι φλοζοντες αδενειας η εχροτη, χατα γνωσιν, οδχ οιδι οπως επι τω οδ το φει ονται, παιδοωροι τω,

Μεγδλια: αποκιδωθηναι αμαρτημ ευγενεο, χαχι εδ τοι, η επι σαματων, η λογων, η χαννοι, η ανα ηδεις, η δδποτε περισαντες ημιας εις τωμωτοι ουδεν γαρ, οασι, εχροτει ον οδρωπι, η αλλα το μεν οι εν υπεραισεν βελεται τα υδ.

Est certe tumor maximum orationis uitiu, idemq; frequentissimum, quia natura omnes, quod & in rebus, & in sermonibus excessum, desideramus, & ne eneclae imbecillitatis crimen incurramus, inflari uolumus, & prouerbio locum damus;

Errare in magnu est nobilu error: sed tumor, uitiosus est, non minus in corpore quam oratione, & tumidi plerumque degenerant in siccos: nihil enim hydrope siccius, & tumidius. Haec magnus oratorum Criticus, cum quo faciunt Plato, Aristoteles, Cicero, & omnes quotquot sunt optimi.